

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-07-30)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-07-30)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 87. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000031.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiøbenhavn. 30. Juli 1853.

Kiære Christian,

Inden denne Maaned, der er bleven saa rædsom og sørgelig for vor Hovedstad — og man kan vel sige for alle dens Indbyggere — gaaer til Ende, vil og maa jeg sende dig nogle Linier; endskiøndt jeg neppe nogentid har følt mere, hvor lidt man med en fra alle Sider trykket, ængstet, ligesom tilsløret Følelse af Tilværelsen, er skikket til at meddele Nogen en Deel af sit Liv. Jeg kan i denne Tid skrive ligegyldige Forretningsbreve med samme Lethed som ellers; men at skrive noget, hvori min Siæl skal tage inderlig og umiddelbar s. 88Deel — dertil mangler mig næsten al Kraft og Evne. Foruden al den Ulykke, Sorg og Elendighed, som med hver Dag voxer frodigere til omkring os, fattes jeg vel heller ikke egne trykkende Følelser; men det er i det mindste et Gode, at disse tabe en betydelig Deel af deres Virkekraft eller ligesom neutraliseres ved Virkningen af den almindelige, ængstelige og nedtrykte Stemning. Hvor drøi, alvorlig og streng er den Lection, som høiere Magter have givet den letsindige, forlystelsessyge, overmodige, let bevægelige, meget for stærkt udsulmede danske Kongestad — udenKonge! Den vil desværre føles og mærkes i lang Tid — meer endnu i sine Følger, end i sin umiddelbare Virken.

Saavidt jeg erindrer, tælles her nu indtil i Gaar 5—6000 Syge og henved 2800 Døde. Fra Byens østlige og sydlige Egne har nu Epidemien i de sidste Dage begyndt at naae de nordlige og vestlige Qvarterer, og skal bl. a. have sat sig fast i Vartou Hospital — som formodentlig er blevet befængt fra Liighuset, som man paa en uforsvarlig Maade havde anlagt i den Gymnastikbygning, der ligger i Bastionen ved Philosophgangen, ikke langt fra Vartou. Af saadanne Misgreb har der vel været mange; Ingen af de høiere og lavere styrende og raadende Herrer have vel ventet eller ahnet en saa hurtig og voldsom Udbredelse af en Sygdom, hvis gaadefulde Natur hidtil spotter alle Erfarings-Theorier. En Virkning af dens tiltagende Udbredelse og Dødelighed, som for Kiøbenhavn kunde blive af den værste Følge, er den voxende Frygt for at komme til Byen fra Landet og til Søes fra Provindserne, hvorved Indbyggerne tilsidst kunne udsættes for Mangel og Dyrtdid, som gierne var i Stand til, ikke allene at give Sygdommen ny Næring, men frembringe Uroligheder og Uorden blandt den lidende Mængde. Skippere ville næsten ikke mere komme her, fordi enkelte, som ere hjemvendte med deres Fartøier, hurtigt efter Hiemkomsten ere blevne syge og bortrevne. Man siger, at Frygten for at komme til Kiøbenhavn nu ogsaa begynder at udbrede sig blandt Bønderne i Siælland. Hvad vilde dette tilsidst føre til? — Her savnes en stærk, energisk Dictator-Magt i en saa overordentlig Periode; og man finder nu hver Dag Kritiker nok i alle Dagblade over næsten enhver Auctoritet, enhver offentlig Foranstaltning imod og i Anledning af Epidemien; men i øvrigt er nu hos de egentlige Oppositionsblade — »Fædrelandet« og »Dagbladet« — Cholera blevet Surrogat for Arvefølgen og Heelstaten, eftersom s. 89al Politik og enhver politisk Interesse er druknet i den individuelle Livsfare og Dødsfrygt.

Dersom det var mueligt at leve her, næsten indesluttet i sit Huus, i eensformig Ro, uden synderlig Communication med Mennesker, og ved et passende Maal af nogenlunde lette Arbeider — da troer jeg, at jeg vilde have besluttet mig til at udholde endog hele August Maaned her i Skindergaden, hvor vi have den store, luftige Gaard, og hvor jeg, uden overdreven Lidelse af Hede har udholdt 20 Graders Varme i meer end 8 Dage. — Men nu er engang Beslutningen fattet; og efterat have levet 5 Uger under Epidemiens — som man troer — værste Tid (m i n Mening er, at Ingen kan vide noget derom) reise vi omsider idag omtrent allesammen paa Landet, og hvad mere er til min egen Gaard. Denne Transaction, hvis Muelighed jeg for et Par Maaneder siden vilde have benegtet, er virkelig foregaaet, Kiøbet sluttet i Mandags d. 25de ude paa Landet, hvor Cancelliraad Hansten var saa god at følge ud med mig, og Contracten underskrevet i Torsdags. Saaledes er jeg nu altsaa bleven Bonde, eller Eier af Gammelgaard ved Hiortespring i Herløv Sogn, 1½ Miil fra Kiøbenhavn. — —

Dette er Alt hvad jeg idag kan skrive herom. — Saasart jeg hører, at Du i August kommer til Iselingen, haaber jeg at kunne gjøre en lille Tour til Vordingborg — i Fald, som der desværre er al Grund til at frygte — Sygdommen ikke ogsaa kommer der. Den er meget slem i Nykiøbing paa Falster. Enkelte Dødsfald ogsaa i Nysted i Lolland. I Skovshoved, Torbek, Brede — allevegne Cholera. I Helsingør, Fredensborg, Lyngby er man hidtil fri. — Om ½ Time kunne vi vente Vognen. — —

C. M.